

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 frt.
 Fél évre 2 frt.
 Negyed évre 1 frt.
 Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:
 Budapeston: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., »Általános Tudósító« hirdetésosztálya Budapest.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat hivatalos közlönye.

Baross.

(K) Gránitkőbe van bevésve ez a név, hatalmas sziklából formált oszlopra, melyen ércből öntve áll annak alakja, ki e nevet élteben viselte.

Baross. Sem több, sem kevesebb. Nincs sem előtte, sem utána semmiféle jelző. De ez a név immár fogalom. A hazafiságnak, a törhetetlen akaratúnak és a munka felmagasztalásának örök időkre szóló szimbóluma.

Ott áll a nagy ember érczbe öntött alakja a haza lüktető szívében, a fővárosban, hogy hirdetője legyen annak a jelmondatnak, mely őt élte, halálát is okozta, de egyúttal amíg magyar él e honban, halhatatlanná is tette: »A munka nemesít.«

Az önzetlenségnek, a határt nem ismerő kötelességtudásnak és munkaszeretletnek volt élő példaképe Baross Gábor. Szegény felvidéki család sarja volt, a ki a megye szolgálatában kezdte meg pályafutását. Tanult szorgalmasan s igyekezett tapasztalatokat gyűjteni.

Egész élete lelket öl és testet emésztő küzdelem volt anyagi javaink megvédelmezésében. Az ő hatalmas, minden akadályt ledöntő ereje, nagy munkabírása és ihálett hazaszeretete törte össze azokat a bilincseket, melyek lenyűgözték nemzetünket a folyto-

nos gazdasági harcban s megbénították törekvéseinket.

Ha Széchenyi István gróf megváltónk volt, aki lángszívával felrázott bennünket az évszázados tespedésből; úgy Baross Gábor volt az apostol, a ki a szent ígéből testet alkotott.

Dolgozott lázasan, nem kimélve önmagát soha, mintha csak sejtette volna, hogy rövid az az idő, a mit a végzet számára rendelt.

A közlekedési eszközök nagyszabású államosításával megteremtette a magyar királyi állanvasutak hatalmas hálózatát, tarifakedvezményekben s tudatos államsegélyben részesítette az ipart és kereskedelmet, a külfolyástól mentesítette vízi utainkat, s ami ezekkel kapcsolatban, de mindenekelőtt említenél, ezeket az intézményeket egyúttal magyarrá is tette. Az országnak bármely nemzetiség lakta vidékét szeje is át a vasut aczélsínpárja, s legyen bár ez a vidék a nemzetiség villongásoknak színhelye: maga az állomás a szenvedélyek viharából magasan kiemelkedő sziklacsúcs, melyről mint világitótoronyból sugárzik szét a magyar állam mindent beragyogó fénye és prestige-e.

Varázsszavára eltűntek az Alduna forogtatos örvényei s hullámok alá rejtőzködő sziklázatonyai. A kelet felé kereskedelmünknek új utat nyitottunk, s becsületet szereztünk a nyugat művelt népeinél a magyar

névnek: szabad immár a vaskapu, hogy hirdesse ez a gigászi mű is örök időközön át Baross Gábor dicsőséges nevét és halhatatlan érdemeit.

Bármerre tekintünk a hazában, mindenütt az ő emlékével, az ő fáradhatatlan munkásságának nyomaival találkozunk. S ez a körülmény jellemzi Baross Gábornak egész működését. Semmi kicsinykedés, semmi részletezés sehol, mindenfelé csak a tervezés és végrehajtás hatalmas arányait láthatjuk, mely minden parányában a nemzet összességéből gyökerezett ki, s a haza, a nép javára fejlődött és lombosodott terebélyes fáva.

Egy test a nemzet. Egy érzésiben, egy szeretetében, egy a felmagasztalásban. Ennek a szeretetnek, ennek a lelkesedésnek és felmagasztalásnak érczbe öntött hirdetője Baross Gábornak gránittalpazaton álló bronz-szobra. Azt hirdeti ez a szobor, hogy nem halt ki a nemzetből az igaz érdemek elismerése, a hazafiság megbecsülése és a munka dicsősége; de hirdeti egyúttal azt is, hogy az a nemzet, mely nagyjait így megbecsüli, halhatatlanná teszi és emléküket kőnél, ércznél maradandóbban így szívébe zárja, gyarapodni és virágozni fog, hirdeti, hogy az a nemzet méltó az ő nagyjaihoz.

Áldott legyen Baross Gábor emlékezete s legyen áldott a nemzet, mely az ő alakját érczbeöntve állította fel például az utókor elé!

TÁRCZA.

Aranyhaj.

Azt mondják a felületesen vizsgáló erkölcsbírók, hogy romlik a kor, romlanak az emberek, hanyatlak s veszendőben az emberekben a kötelességtudás érzete, a szülőben a gyermeke iránti szeretet, a gyermekben a szülő iránti ragaszkodás, szóval pusztulnak az erkölcsök.

Nem igaz, a humanizmus korszakának nevezik ezt a századot, nem csufnó az, tehát nem lehet való azon erkölcsbírák okoskodása, kik mondogatják: fogytán vagyunk a nemesebb érzéseknek, elállatiasodunk.

S hogy bebizonyítsam, kedves olvasóm, hogy ezeknek a sofistáknak nincs igazuk, hát hadd mondjak el egy szép, nemes, meglátó s valóban megtörtént, de mesébe illő esetet.

Négyen ültünk a fodrászteremben, egy pap, egy katonatiszt s egy hivatalnok barátommal jó magam. Alkonyodott s az utcán gyujtogatták a lámpásokat, az üzletben is égett már a légszusz-lámpa. A járdán a fodrászterem előtt fel és alá járt egy alig 18 évesnek látszó szép aranyzőke haju teremtés s mikor az ajtó elé érkezett, megállt, egy pillanatra hahozni látszott s azután ismét csak tovább bandukolt, hogy pár pillanat múlva újra visszatérjen.

Vajjon ki ez a leány? — gondoltam magamban. Elvetemült teremtés, ki közülünk egyet

el akar halászni, s azért tűnik fel az ajtóban, hogy szépségére vonja figyelmünket?

De lehet-e egy elvetemült nő arcán ilyen anyagi kifejezés? Nem, nem!

Kiváncsiak voltunk, s várakoztunk mind a négyen. Ezalatt teljesen besötétedett s a leányzó egyszerre losszabb ideig állt meg az üzlet ajtajánál, majd hirtelen elhatározással benyitott. Ott állott előtünk a szépséges teremtés: nagy szerénységre valló ruhájában is bájos és tökéletes volt, a megtestesült szerénység.

- Az üzlet tulajdonosát keresem.
- Én vagyok, felelte a keresett.
- Uram, egy alázatos kérésem van.
- Csak bátran, kisasszony, felelte a jószívű fodrász.

— Vegye meg a hajamat.

Mindnyájan meglepetve néztünk a leányra s a fodrász az ámulattól egy szót sem tudott szólni.

— Igen, uram, könyörgöm, vegye meg a hajamat! — s azza kibontotta gyönyörű aranyszínű hajkoszoruját, mely vastag fonatokban hullott le vállairól s majd a földet sepette, — vegye meg a hajamat, oda adom két forintért, kevesebbért nem adhatom, — anyám beteg s ennyire okvetlen szükségünk van.

Szemeinkbe könyek üttek. S a fodrász szintén könyes szemekkel vette elő erszényéből a két forintot, s odaadta a leánynak.

A leány pedig szemeivel az ollót kereste, de a fodrász megszólalt:

— Tegye el a pénzt, de a gyönyörű hajának

egy szála se görbüljön meg, szegény gyermekem!

— Mi is tárczánkhoz nyultunk s kiki bőkezűen megtoldotta a derék fodrász adományát.

A leány most már szintén könyözött, sirva köszöngötte beteg anyja nevében az adományokat. Végre azután bátoratlanul elbucszott tőlünk, hogy a gyógyszerháza menjen s onnan vissza siessen anyjához.

Egyikünkben mégis felébredt a kételkedés, s a leányt észrevétlenül követte. Férge lábaival a szépséges teremtés csakugyan a gyógyszerháza, majd egy fűszerüzletbe sietett, aztán egy pékhez tért be, hogy aztán ismét tova siessen. A külváros egyik sikátorának szegényes külsejű házába tért azután. Emberünk ide is követte. S követte a lakásba is, melyben tisztaság, rend, de nyomor és betegség lakozott.

Ott fektött az anya, körülötte három piczi gyermek. A leányzó odarohant hozzájuk s boldogan kiáltotta:

— Él az Isten, még vannak jó emberek! Édes anyám, hoztam pénzt, gyógyszert és elédelt. Ne félj, anyam, meggyógyulsz, meg!

... Igen, él az Isten, s vannak jó emberek, akármit mondanak a felületesen okoskodó erkölcsbírók; élnek még az emberiségben a nemesebb érzések, mire példa e szegény aranyhaju leány mesébe illő, de való története.

Gasparone.

Védekezés a vértetű ellen.

A m. kir. állami rovarani állomás a napokban küldte le a vármegyéhez azon utasítást, a mely szerint az almafák ellen-sege, a vértetű legeredményesebben írtható.

Mivel a vértetű vidékünkön nagymértékben jelentkezett a gyümölcsösökben, olvasóinknak s gyümölcsstermelőinknek hasznos szolgálatot vélünk teljesíteni, midőn a védekezés módját egész terjedelmében közöljük.

A kiadott utasítás a következő:

Vonatkozással a nagyméltóságú földmívelésügyi m. kir. miniszter ur ö Exzellenzaijának f. hó 3-án 63700/IV. 4. sz. alatt kelt magas rendeletére, van szerencsém a vértetűvel inficiált fáknak kezeléséhez szükséges petroleum-emulzió, továbbá pedig a vértetű által okozott sebeknek kezeléséhez szükséges tapasztnak készítése és használatmódját a következőkben közölni.

A petroleum-emulzió anyagaiban egy hektoliterjéhez szükséges: 50 deka (félkilogramm) szappan, 3 liter víz és 6 liter petroleum. Ez anyagok a következő módon keverendők. 3 liter lágy vízben felforraltandó 50 deka mosószappan és ehhez hozzákeverendő a 6 liter kissé meleg petroleum. Hogy az emulzió mint anyagaoldat sikerüljön, kívánatos, hogy a petroleum ne csak közönséges zurbolóval kevertessék össze, hanem kis kézi (kerti) fecskendővel annyira kidolgoztassék, hogy az olyan sűrű legyen, mint az összeálló tejföl. Minthogy pedig a petroleum-emulzió annál gyorsabban és jobban sikerül, minél melegebb a szappanfőzet és a beöntött petroleum, szükséges a petroleumos edényt kissé langyos vízbe állítani s később a langyos vizet meleggel (de nem igen meleggel vagy éppen forróval) egyszer-kétszer fölcserélni, hogy így a petroleum a robbanás veszélyének kikerülése mellett kellőképen felmelegedjen. — Az így nyert petroleum-emulzió azután 20-annyi lágy vízzel hígítandó fel használat előtt.

Az emulziót a vértetű ellen úgy használjuk, hogy a fának fertőzött részeit, különösen ahol a jellemző pelyhesség mutatkozik, beecseteljük, még pedig mindannyiszor, valahányszor a vértetű infekció mutatkozik.

A kezelt sebek kisebb fáknál ojtóviaszkkal, nagyobb fáknál pedig tiszta, lehetőleg friss marha trágya, kevés agyag és még kevesebb mészből készített keverékből készült tapasztal oly módon kenendők be, hogy a sebek soha nyitottan ne álljanak.

Végül igen jó az is, ha a vértetű sebek (foltok) valamely állati zsírral (olvasztott hájjal, vagy fagygyuval) bemázoltatnak, hogy így ez az anyag az illető seben hosszú ideig rajta maradjon s a vértetűeknek e helyen való letelepedését lehetetlenné tegye.

Általában a védekezés elején a munka sikere csak a kitarastól függ, miért is feltétlenül szükséges, hogy a kezelt (megtisztított) fa eleinte egy hét, később két hét múlva újból megvizsgálva, ha újabb foltok vehetők észre, azokat a közölt módon ismét kitisztítsuk, illetve az említett zsíros anyagokkal bevonjuk. Ez az utanjárás kivált május-juniushónapokban legyen a leg gondosabb. Később, ha a nagy fertőzés meg van törve, (pl. a következő évben) az ellenőrzés csak hónapankint gyakorlandó.

Végül nem szabad elfeledni, hogy felületes munkával nemcsak nem fogjuk kiirtani a vértetűt, hanem a látszat a mellett lesz,

hogy az azután még nagyobb mértékben mutatkozik. Miért is szükséges, hogy a fertőzött terület összes fái s az egyes fák is teljesen (törzse, koronája) megtisztítsanak. Akkor az eredmény biztos s a fák már egy évi irtás után is megtisztulnak a vértetűtől.

Budapest, 1898. november hó 14.

Jablonovszki

a m. kir. áll. Rovartani Allosztály főnöke.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Elismerés.** A zágrábi hadtestparancsnokság dr. Herbst Adolfnak az 5. számú dsidás-ezred orvosának a járványserűleg fellépett typhus-betegség alkalmával nehéz viszonyok közt tanusított kiváló tevékenységéért a legmagasabb szolgálat nevében elismerését és dicséretét külön díszoklevélben fejezte ki.

— **Kinevezés.** Kollay Lajos ny. körjegyző a kottori anyakönyvi kerületbe, — Hadrovics József körjegyzői irnok a drávasárhelyi kerületbe helyettes anyakönyvvezetővé nevezetett ki.

— **Véglegesítés.** A déli vaspálya-társaság budapesti igazgatósága Friedenthal Sándor II. raktárnokot jelen állásban véglegesítette.

— **Esküvő.** Szakonyi Géza áll. polg. isk. tanár f. hó 21-én tartotta esküvőjét Kalocsán Kintner Róza kisasszonnyal a csáktornyai polgári leányiskolának tanítónőjével.

— **Egyházi áthelyezés.** Habus Mihály szoboticzai káplán hasonló minőségben Perlakra, Czrnek Imre prégrádi (Horvátország) káplán pedig Szoboticzára helyeztetett át.

— **Erzsébet-tér.** A csáktornyai, ugynevezett Gabona-tér Erzsébet-térnek nevezetett el, s ugyanilyen feliratu táblákkal látattott el. A midőn örömmel hozzuk ezen hazafias és kegyeletes ténny nyilvánosságra, csak azt a megjegyzést tesszük hozzá, hogy akár a városi képviselő-testületi, akár pedig az előljárósági ülésen mint megtörtént tény jegyzőkönyvbe volna veendő ezen határozat, melynek sehol semmi nyoma sincs a város-házban. Az új elnevezés még szeptemberben történt s csak most, a táblák kicserélése alkalmával értesül felőle a közönség, holott a mindenki által elismeréssel fogadott intézkedés megérdemli, hogy úgy a városházán megörökíttessék, mint pedig a nagyközönség jókor tudomást szerezzon felőle.

— **Áthelyezés.** A déli vaspálya-társaság budapesti igazgatósága Tausz Mihály távirtdászt Siófokról, s Buchwald Ernő gyakornokot Szobathelyről Csáktornyára helyezte át.

— **Jegyzői iroda áthelyezés.** A hodosáni körjegyzői iroda e hó 23-án Túske-Szent-Györgyre helyeztetett át.

— **Gyűlés.** A városi tanács f. hó 7-én gyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1.) Toplek István és érdektársai a közlegelőn való legeltetés engedélyezését kerik. — Képviselő-testület elé terjesztetik. 2.) Szépitő-Egyesületnek a dráva-szent-mihályi utvonal kavicsozása iránti kérvénye. — Miután az egylet kezdte meg a gyalogjárda építését, a kavicsozás nem szavataltik meg. 3.) A vásártér rendezése befejezetett. 4.) A rendőrök ügyét a képviselő-testület az előljáróságra bizza. — Megdorgáltatnak. 5.) Kir. tanfelügyelőség átírata a gazdasági ismételő iskolák ügyében. — Áttétetik az iskolaszékhez. 6.) Özv. Safrancsicsné a szegények házába való felvételét kéri. — Felvétetik.

— **A szomszédból.** Varazsdon a felállítandó Erzsébet-szoborra báró Bánfy Dezső miniszterelnök Ö Nagyméltósága — ki már több év óta Varazsd város diszpolgára — 100 forintot adományozott.

— **Esküvő.** Ma egy hete tartotta Csáktornyan Fried Mihály pécsi borkereskedő esküvőjét Strausz Hermina kisasszonnyal, lapunk kiadójának, Strausz Sándor nyomdajelöltnek kedves nővérel. A násznép s az ismerősök este lakodalmi vacsorához ültek, melyen több felkőszöntő mondatott az új párra, az örömanyákra s. a. t. A fitaltság kitrő jó kedvvel hajnalig járta a tánczot, melyhez Sárközy zenekara szolgáltatta a zenét. Sok boldogságot a fiatal párnak!

— **Izr. kántorválasztás.** Balog Mór a csáktornyai izr. hitközség kántorát Zsolnára és Olmützbe előnyös feltételek mellett kántornak választották meg. Sajnálattal veszünk hírt Balog urnak eltávozásáról. mert a kántor ur ugy jó hangjánál és szakügyességénél, mint nyelvismereténél s egyéniségénél fogva köztiszteltemek örvend Csáktornyan. A hitközségi jegyzőkönyveket s egyéb ügyiratokat ő kezdte elöször magyarul vezetni, a mi érdem számba megy. Talán sikerülne az izr. hitközségnek a kántor urat áltmaradásra birni? Arról értesitenek bennünket, hogy végleges minőségben leendő alkalmaztatása esetén nem válna meg jelenlegi állásától.

— **Áthelyezés.** A zala-egerszegi m. kir. pénzügyigazgatóság Zakál Vilmos alsó-lendvai m. kir. adóellenőrt hasonló minőségben Csáktornyára helyezte át.

— **Uj pénzügyi szakasz.** Dráva-Mogyoród községben uj pénzügyi szakasz állítottatott fel 4 személylyel.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, kik felejtethetlen atyám Vilovics Mátyás temetésén részt vettek és mérhetetlen fájdalomban osztozni kegyeskedtek, fogadják ez uton hálás köszönetemet. — Kotor, 1898. nov. 23-án. Vidovics Rókus, min. tisztv.

— **Gazdasági felolvasások.** Brauner Lajos hodosáni áll. isk. igazgató-tanító f. évi november és december hónapokban az alább feltüntetett községekben a gyümölcsfák és gyümölcsösök őszi gondozásáról gazdasági felolvasást tart. És pedig: Dekánovecz községben nov. 27-én d. u. 2 óraker. Kotor községben decz. 4-én d. u. 2 óraker. Szoboticza községben decz. 8-án d. u. 2 óraker. Mura-Csány községben decz. 11-én d. u. 2 óraker. Hodosán községben decz. 18-án d. u. 2 óraker. Felhívjuk az érdekelt községek t. előljáróságait, valamint a gazdaközönséget, hogy e felolvasásokon minél nagyobb számban vegyenek részt.

— **Ejegyzés.** Puhér Teréz kisasszonyt, Puhér Mátyás postaaltiszt leányát eljegyezte Hercigonja Alajos a helyben állomásozó utánus ezred őrmestere.

— **Biztosítás baleset ellen.** Az angol baleset biztosítási »ticket« rendszernek hazánkban való meghonosítása érdekében sikerült a m. kir. államvasutak budapesti menetjegy-irodájának egy előkelő fővárosi biztosítási intézettel oly egyezményt kötni, hogy úgy az évi bérletjegy, valamint a fél-áru menetjegyek váltására jogosító igazolványok birtokosai 1 frt 45 krnyi esekély díj befizetése ellenében 5000 korona erejéig egy teljes évre utazás közben előforduló baleset ellen biztosítottok legyenek. Tekintettel arra, hogy eme nemes és hasznos cél ugy a jelen, mint a jövőre nézve csak ugy lesz elérhető, ha kellő számu jelentkezők lesznek, föl hívjuk a fent jelzett jegytulajdo-

nosok figyelmét eme biztosítási vállalatra. Az évi biztosítási díj beküldése után a m. kir. államvasutak budapesti menetjegyjelöltje azonnal megküldi a biztosítási »ticket«-teket az érdekelteknek.

— **A vármegye törvényhatósági bizottságának** 1897. évi december hó 13-án, s folytatva tartott rendes közgyűlésében 31838/1149. jk. szám alatt hozott és a nm. m. kir. belügyminiszter urnak folyó évi május hó 18-án kelt 52018. számú rendeletével jóváhagyott határozatához képest a törvényhatósági rendes közgyűlés f. évi december hó 11-én fog megtartatni, melynek egyik tüzetes tárgyát a vármegyei tisztí nyugdij-alap segélyezése céljából a folyó évi május hó 2-án s folytatva tartott rendes közgyűlésben 14082/32. jk. sz. a. hozott s a nm. m. kir. belügyminiszter urnak f. évi nov. hó 12-én 108.975/II. számú rendeletével jóváhagyott határozatához képest 1889. évre 1/2% vármegyei pótladó kivételre feletti intézkedés képezendi. Miről a törvényhatósági bizottság tagjai azzal értesítettek, hogy a gyűlésen felveendő egyéb tárgyak sorozata külön fog kiadatni. — Zala-Egerszeg, 1898. évi szept. hó 22-én. Dr. Jankovich László gróf sk., Zalavármegye főispánja.

— **Utónyar.** Csáktornyan a ködös, hideg téli napokat m. pénteken meleg nyári nap váltotta fel, szombaton reggel nyugat felől érkezett sötét nyári felhőkből zivatar, villámlás, dörgés és zápor keletkezett. Reggel 9 óra tájban a sötét felhők elvonultak, mire a legenyhébb nyári napot élveztük.

— **Mária-Nosztrán** a feyházban egy muraközi, zala-ujvári ismert tolvaj Bednyács Magdolna halt el, kivel ugy a csáktornyai, nagykanizsai, mint a stayerországi bíróságoknak sok dolgot volt. Az elhunyt feyegencznő 29 éves volt csak s életének legnagyobb részét börtönben töltötte.

— **Betérés.** Herczer Mór kereskedő üzletébe Légrádon e hó 18-án éjjel ismeretlen tettes behatolt s onnét az üzletben talált csekély 1 frt 50 krnyi készpénzt elvitt. A tettes ugylátszik jól ismerte a házat és az üzletet. A padlóban keresztül hatolt be az üzletbe. Árúból nem vitt el semmit. A kereskedő anyjával az üzlet melletti szobában aludt s egyikük sem ébredett fel a zajra.

— **Elégett milliók.** Hazánk területén ez évi augusztusban 1762 tüzeset fordult elő. Ez égő számok közt Zalamegye 37 esettel szerepel. Halálos sérülést szenvedett 21, nem halálos sérülést 67 ember. A károsodottak száma 5015. A kár összege e hónapban 3.045.248 frt. Zalamegyében maga Karácsonyfalva 24.116 frtnyi tüzkárt szenvedett. A tűz oka gyanánt kétségtelenül bebizonyított 116, és velemzetett 101 esetben a gyermekek játéka vagy pajkossága a gyufával. 177 bebizonyított és 276 velemzett esetben hanyagság vagy gondatlanság volt a tűz oka. De ez utóbbi eseteknek 3/4 részénél bizonyosan ismét csak a gyufa játszhatott szerepet. Mert a gyufa nagyon olcsó; egy krajczárért egész csomóval lehet kapni a legutolsó krajczárjában is. Becse, értéke alig van; ki törődne ilyen semmiséggel: Ott hever mindenütt; az asztalon, a padkán, a boglyakemenczén. A legkisebb gyermek is hozzáférhet s módjában áll játékot üzni vele. És a játék vége — néha egész talvak lángra borulása, elpusztulása. Egyetlen hónapban 3 millió forintnál többel csökkent a nemzet vagyona.

— **Lopás.** Orlovez Borbála, Jambrovics Lukács és Novák Jakab felső-király-falvi lakosoktól f. hó 12-én több lud ellopott. A

tettes Jambrovics Ferencz csavargó, kit a mura-szerdahelyi csendőrség átadott a helyi kir. járásbírósnak. — Branilovác Miklós kedveshegyi lakos f. hó 20-án d. e. 9 órakor a szobájából rövid időre eltávozott, s mire visszalért, az asztalon maradt pénz-tárczájából 10 drb 100 frtos és 2 drb 5 frtos, összesen 1010 frt ellopott. Az ismeretlen tettest a stridói csendőrség nyomozza.

— **A Muraközi naptár** (Medjimurski koledar) 16-ik évfolyama megjelent Fischel Fülöp (Strausz Sándor) csáktornyai könyvkereskedésében. Szerkesztette Margitai József. Tartalma: Naptári rész. A Muraközi Naptár az ő olvasóihoz (vers) Kutnyák Mártontól. A szerzetes és az özvegy (elbeszélés) Kollay Emánuelről. Dalok Perger Józseftől. Erzsébet királyasszony (képpel). Reggel és este (vers) Nemez Mártonról. Adomák (10 képpel). Vásárok. Hirdetések. A naptár ára 20 kr.

— **Kertész Tódor** Budapesten, Kristóf-tér, nagy képes árjegyzéke megjelent, kívánatra bérmentve küldi meg. Tartalma: karácsonyfa-dísz, gyermek és társas-játékok felnőtteknek is. Laterna magikák. Torna eszközök. Sport-czikkek. Vadász-tárgyak. Flobert-puskák. Revolverek. Korcsolyák. Száncsegők. Bronz és porcellán szoba dísz-tárgyak. Dohányzó-, játék-, író-, ebédlő-asztal kellekek. Konyha berendezések. Legyezők és ékszeres. Kedély-derítő tréfás meglepetési tárgyak. Könnyen előadható bűvésztársaságok stb. stb. Ajánlatos a megrendelést ideje korán megtenni, miután Kertész-nél karácsony előtt nagy a forgalom.

— **A legrégebb magyar élelaptop,** az »Üstökös«, az igazi magyar humor egyetlen képviselőjét, melegen ajánljuk mindenkinek. Minden párttól független politikai szatirja, karrikaturái, krónikái adomái stb. méltán az első helyet biztosítják neki a magyar élelaptop-irodalomban. Előfizetési ára negyedévre 2 frt, mely egyszerűen az »Üstökös«-nek Budapesten czimzendő.

— **Jókai Mór,** Mikszáth Kálmán, Tolnai Lajos, Bartók Lajos, Endrődy Sándor, Rudnyánszky Gyula, Beniczky Bajza Lenke, K. Beniczky Irma, Palotai Csorba Akos, Pécsi D. Anzelm, V. Gaál Karolin, stb. stb. képezik azt az irodágárdát mely a multban a »Képes Családi Lapok« hasábjain szóalkoztatta az olvasó közönséget s mely a jövő évben is közreműködik annak szerkesztésében. Karácsonyi ajándécul K. Beniczky Irma érdekes regényét a »Vérboszut« adja ingyen és bérmentve minden előfizetőjének. Ezenkívül mindazoknak, kik az egész évi 6 frtnyi előfizetési díjon felül még 80 kr. csomagolási és postaköltséget küldenek le, négy teljesen különálló regényt küld ajándécul a kiadóhivatal, mely mutatványszámot kívánatra ingyen küld (Budapest V., Vadász-utca 14. szám.)

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszserpelt, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hasfájásnál, eszifájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csusznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzölés mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnál, minő: a kolera, hanyóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszser jó eredményvel használtatott bedörzöléséknél az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kérdendő és a »Horgony« védjegyre kérünk figyelni.

C S A R N O K.

Egy rózsza.

Egy rózsza volt keblére tűzve
S mosolyogva adta át nekem
És én boldogságtól üzve
Bolyongtam erdőn, réteken.
Dal volt a mit mormolt a csermely,
Dalt horda szárnyaín a lég,
A szivem telve érzelemmel,
Hiszen csak husz éves valék.

Elhangzott sok dal azóta,
Elhervadt rózsza is nem egy,
Most más a szív, más a nóta,
És bőkezűbb a női kegy.
Ha rám nevet, most más a gondom,
Érzelve nem futok tova
De mégis ah! — sóhajta mondom:
Husz éves nem leszek soha!

Kozma Andor.

Régi nóta.

Legyen az én sorsom
Bármilyen nem bánom
Szomorú fűz-hajtás
Sárguló gyepágyon.
Vagy legyen vadrózsa
Átalutnál álló,
Tépje meg minénap
Minden arra járó:
— Tudod, hogy ki vagyok.

Legyen az én sorom
Bármilyen nem bánom,
Felhők közé szállni,
Nap lenni, nem vágyom.
S ha mégis nem csap be,
Az ut sora végkép,
S anyi tövis után
Rózsahidra lépék:
— Megtudod ki leszek.

De bármerre menjek,
De bármerre térjek,
Valami ugy sugja,
Sugjan meg tenéked,
Nem is ép tenéked,
Aranyos szivednek:
— Nem tudom ki vagyok,
Nem tudom ki leszek,
De azt régen tudom
Mennyire szeretlek!

Hrabovszky Lajos.

Félreismerés.

Érzem, veszitek énemből naponként,
Kedélyemről a szín mind elkopik,
Fakó, unalmas, fád ur lesz belőlem,
Mig eljutok a végső alkonyig.

Szavam nem hallják, Némáságba rejtem
Magának élő árva lelkeket,
S nem fogja tudni senki a világon
Mi az, mi a magányba kergetett.

Ajkam nem nyílik meg soha vádra
— Hisz ők nem tudják, mit cselekszenek.
Maradjanak enyémem a kietlen,
Álmatlan töltött, lázas éjjelek.

Maradjon félreismerés enyém csak,
A keserűség, kín és fájdalom,
S bár balgaság — az én szeretteimtől
A legmélyebb sebet sem fájdalom.

Mutassanak, vagy mondjanak akármit,
Másként mint azt szívémben érzik,
Nekem boldogság lesz közöttük élve
Tűrni a vádak lomha terheit.

Maradjon hát lelkem virága pnszta
S mi bennem élt, a vigság, vágy halott,
— Hisz ugy is akkor vágyódnak tavaszra
A midőn már a tél kopogtatott.

Hrabovszky Lajos.

Felolós szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Kada sadijmo drevje.

Drevje se nam postara, duže i duže menje sada poče nositi. Gazda takvo drevo poseče, da na mesto mlado, čitavo sadovno drevce posadi. Vnogi su, koji veliju, da je najbolje v jesen, a vnogi pak, koji veliju, da je bolje na protuletje saditi sadovno drevce.

Spominal sam se s ljudmi, koji se čez vnogo leta sadovnim drevi boriju, probal sem i sam, pak poleg toga sem previdel, da bolje je v jesen posaditi drevce, kak na protuletje, samo zemlja naj bude dobro pripravljena, drevce dobro posadjeno i vrème naj nebude jako oštvo.

V jesen posadjeno drevce još pod jesenom se s koreni svojemi potvrdi v zemlju i na protuletje skoro v jednim vremenu stira s onimi drevci, koje nisu bile presadjene; čez leto jakšno, čitavneše mladje stira; vručinu, sušu ležeše pretrpi kak v protuletje posadjeno.

Po naših stranih redovito lepa i stalna jesen, kesno počelo i pomješano protuletje zna biti. Poleg toga v protuletju na kašno shaja posadjeno drevce; jer na protuletje je samo već onda sigurno saditi, kad se zemlja od zmrzavice oslobodila i kak tak stalno, mlačno vrème dohadja. V protuletju posadjeno drevce puno više polevanja zahtjeva, osobito čez ljeto, jer ako nepolevamo, na lehkoma se posuši.

Jesensko posadjeno nam samo tak spuni našu želju, tojest da se drevce prime, ako se ono k vremenu pripeti. V mrzavim vremenu nije dobro saditi drevce; nego i to je potrebno, da posle posadjena mlačno vrème bude, da se obrezani koreni zarasteju još prije mrzavice. Dobro je okolo korenja — v jesen — listje, zagovinu i drugo kaj deti, koje bude toplinu dalo, i presili, da korenje raztira.

Takvo drevce, koje je čutljivo proti sva-kojačkomu vremenu, dobro je čez zimu slamom omotati, jer presadjeno drevce se uvek prije zmrzne, kak ne presadjeno. Osobito stoji to za finiše fajte jesenske breskve i za orehovo drevce.

Jer pak — osobito hruškovo drevce — nikak nije dobro bez duboke jame saditi, bar v jeden meter duboku jamu vu vremenu treba skopati, da se do vremena posadje zemlja sposede. V jamu mora se najbolša zemlja deti, kak naprimer naj odzornja, ali šumska zemlja.

Ako bi v jesen zakesnili s sadjenjem, onda puno bolje je to — osobito pri zmekhi, zavezani zemlji — na protuletje vćinifi. Drevje v takvim mesti, gde tak sever nedo-segne, zkopamo i na protuletje, v aprila, kad se već vrème dobro stopilo, korenje obrežemo i tak posadimo. Ako bi na protu-

letji zapazili, da koje drevce neče tirati, pak ima vu sebi jošte zivota, onda ju s korenjem vun zememo, korenje još jedanput obrežemo, i onda na 24—48 vur vu vodu postavimo i zatim već redovito posadimo. Tak za kratko vrème vun stira drevce. Drugač pak, ako bi nju zaostavili, bi se posušilo.

Vnogo drevce pak zato stira kesno ili slabo, jer njoj nije bila koruna onda, kad smo sadili, obrezana. Jedno ljeto staro mladje se pod posadom mora svakako obrezati.

Štiva ova mi je na kratko vpala, ali s kratkimi reči hotel sam na hasen biti mojim čitateljem, a osobito, koji sadovno drevce ljubiju, pak hočeju, da čitavo drevce, i vrloga sada dobiju.

(Légrad).

Majezen Ferencz

učito lj.

Med lopovi.

Poslednjoj vrojoj pripovesti hoću ovde nadovezati opis stanja onih nesretnih, koji su radi kakovog zločina pravici u ruke dospeli. Baš najpametnije bude, ako sve moje vriedne čitatele dopelam v tamnice. Radi toga se nemorate prestrašiti, jer kak god imam jakost vas u onu veliki kuću sa množinom lokotah dopelati, baš tak imam i jakost vas od onud van izpeljati, te ću vas stoga samo tak dugo nutra držati, dok bi ov opis trajal.

A zakaj to hoću učiniti, pitale me.

Odgovaram vam: Ako je gle govor o tamnici — o vézi, tak se čuju raznovrstne tvrdnje, a najpače se o toj stvari dvoje govori, koje jedno proti drugomu, kak dan prama noći ili běla farba prama črnoj, ili nahizje prama podrumu.

Velika većina jednog govora neče niti priznati potrebu tamnica — tih popravištah, oni dapače tvrde, da su tamnice najškodljivije, najskuplje i najnepotrebne stvari na zemlji.

»Tamnice zdati znači, zločine radjati« — veli ova velika većina, — »jer mnogi siromak bi bil sretan, ako bi imal on red, kojega imadu podržili utamničeni sa svojimi platnenimi kaputi i hlačami. Toplu sobu, jesti dosta, malo posluvanja, za da im vrème projde, knjigu za četi i dobru postelj; a k tomu je još soldati dan i noć nabite mi puškami straže, za da im se nikaj zla nebi dogodilo. Tu onda nije čudo, ako jedan siromak, koj svojim poštemim životom nije dalje dotieral, kak do gladovanja, takaj nekaj učini, za da u to obskrbišće dojde. I jer za lopove nije škoda, to bi bilo najbolje, sve vuze smolom policiti i onda vužgati, a tko posle toga nebi hotel zakone štovati, onoga ozeniti vuzem na stupu pak barem nebude kroz godine i godine državi na stroška. — Ovak vele jedni.

Ja tu moram odprto priznati, da je ovo mnjenje osobito praktično, i da ovo mnjenje podpuno riešuje ono još iz Kainove dobe pitanje, kak bi najme bilo moguće svaki zločin iz ove zemlje temeljito izkoreniti.

Medjutim se u ovom slučaju ipak nebi moglo ono prirječje potvrditi, koje veli: »Glas puka je glas Boga«, — jer je sam dragi Bog rekel, da se on više veseli nad poboljšanim griešnikom, nego nad devetdeset i devet pravednim. Jerbo pak zakon sam tamnice kakti popravištah imenuje i priznaje, to onda onoj većini, koja već unapred svaki poprakov čovieka za nemoguće drži, moram svoje povierenje uzkratiti i šujtimi nedržati.

Na sreću ima opet, akoprem puno manje od onih prvih, tako zvanih filozofičkih glavah, koji samo onak izraven tvrde, da su svi zločinci sami angeli, kojem se strašna krivica čini.

Ovi tak nazvani mudrijaši tvrde tu stvar posve temelito. Oni najme ovak argumentiraju: čoviek u obće, anda niti zločinac nema slobodnu volju. Ono, kaj se zločin imenuje, nije nikaj drugo, nego proizvod neproračunanih odnošajah i prirodjenih fal-ingah u moždjanih: gulari i ljudomorci, razbojniki i uzuraši (Wucherer), zaveditelji mladosti i prekršitelji vjernosti zakonskog stališa su same živeće mašine, a mašina, koja počini nesreću, nemožemo kaštigati, nego gledamo, da na njoj kakovog šafara ili dasku pričvrstimo, kojim bi se u buduće nesreće čuvati moći. Uslied toga je kad i kad potrebno takovoga ljudomorca ili ljubitelja tudjih novac iz družtva odstraniti. Ali necoviečno je takovoga pod težkimi prilikami zaprtoga držati, ili ga više obesiti, nego ma je po volji, to je necoviečno! — Tak ovi vele.

Bože moj, to bi sve bilo dobro i liepo, ako bi onda samo i oštećenici i državni odvjetnici i sudci i profosi i krvnici postali bez slobodne volje tak, da nebi pod silom neproračunanih odnošajah i prirodjenih fal-ingah u moždjanih onda samo kaštigovali zapirali i na galjah pogubivali. Ova anda teorija, stanovilih filozofah nemre stati.

U jednom su, medjutim ovi filozofsi sa drugimi, kojim drugač strastveno protuslove, posve jednaki, i oni se najme vugibaju oduštenomu kažnjenu iz tamnice, koj bi opet hotel postaviti čoviekom med ljudi.

Staroga zakona židovi se nisu toliko bojali gubavoga, koliko se mi moderni ljudi danas bojimo čovieka, koj nam priznaje ili priznati mora, da je iz tamnice odušten. Onda nam nije dosta strogog sudca odsuda, nego mi onda prevzememo rolu osvetljivih duhovah, pak negledeć na volju, koja oduštenom na poprakov u sebi nosi te se za svoje čine žaluje, mi ga proganjamo, tierame

d sobom do groba, pak mu onda još onde nedamo mira.

Neka se samo gleda, kada takov nesretnik bude iz tamnice otpušćen, pak se zati u svoje rodno selo, kak ga tu primu, kakti mu se kakti prestrašeni ugiblje i on vojimi oči badava išče na okolo lice, koje bi ga milovalo.

Gde se samo pokaže, svigde pljuju pred njim, kam se sedne, svigde se pomekavaju od njega, gde zdignjenimi rukami za posel prosi, svigde mu ledja okrenu, gde od glada prisilen komadić kruha zaprosi, hite pred njega ili u njega kamen. A to čine oni ljudi, koji se svaki dan mole: »Otpusti nam duge naše, kak i mi oduščamo.«

A nemojte misliti, da ove nesretnike ipak barem oni mudrijaši, koji, kak sam prije napomenul, takovoga nesretnika kakti zabludu i žrtvu pravice miluju u teoriji, — velim da ga barem oni podupiru. I oni ma se vugblu.

Ja sam imal jednoč na mojem putovanju priliku, da sam sa jednim prijateljem, gimnazialnim profesorom iz Kremsa, koj me je vodil, pohodil takaj mužku tamnicu u Steinu, u kojoj stanuje preko jedne hiljade takovih nesretnika, jer sam hotel dojt do osvedočenja, jeli pak su tu takovi nastanjeni, koji su svoje čine po teoriji philosophah u neubrojivom stanju počini, to jest, da nisu znali, kaj su činili.

Necu tajiti, da ima stanovitih fiziologickih momentah, koji pojam »zločin« nieču, pak nesretnika u ludnicu miesto u kaznionu siljaju. Ja nadalje nesumnjam, da u tamnici i takovi sede, koji su baš tak kaštigu zaslužili, kak i ona lokomotiva na željeznici, koja je nekoga pregazila i satrla. Žalibože, svaki more faleli, pak se je stoga već i to dogodilo, da je posve nedužan odsudjen bil! — Ali u obće pri tom mojem posieta kaznionu sam se osvedočil, da kažnjenci većim dielom priznavaju i samosviestni su si svog počinjenog zločina, te drže kaštigu za zasluženu.

Idemo sad dalje! Ako pregledavamo u toj strašnoj kući mnogobrojne sale, u kojih kažnjenci delaju, ako se pri tom jedna vrata za drugimi za nami škripajuć zatvaraju a pred nami otvaraju, ako čegetanje omašnog sveza ključev naše uho, a polag sve čistoće, koja ovde vlada, ipak ona čudnovata tamnička duha, naš nos vriedja, ako u tom ona bleda lica u platnenih odiećah mimo nas prolaze ili iz svojih stolcov od posla, od svojih krosnah, prestrašeno, divlje i znatiželjno k-nam zalukavaju, onda nebude sigurno nikomu od nas na pamet došlo s onom velikom većinom, o kojoj je na početku ovog opisa bil govor, držati, pak ovom lopovom nad njihovim dobrom jalen biti. Pak niti ovi svi nisu tak zločesti i pokvareni, da se nebi bili mogući popraviti.

Jer kad sam pričel izpitivati, došel sem do osvedočenja, da se mnogomu njegov opetovani zločin, poslie kak je prv. krat svoju kaštigu bil odslužil, ima pripisati onim pravednim vani izvan tamnice, koji su na sva obećanja skrušenoga griješnika samo posmehece kakti farizeuši, a na prošnju za prošnju za poštenim dielom pretegnjenim kaziprstom proti vratam odgovarali.

Tu sam med ostalimi lopovi i jednoga do osamdeset godinah staroga opazil, koj je, kak su mi drugi šalno pripovedali, nedavno sa vužom svoju zlatu svadbu oblužaval. Kad sam ga nekaj zapital, sazna sam od njega samoga, da je on u svom životu samo jeden jedincati krat ukral i to u svojoj šestuajstnoj godini te je tak u kaznionu došel.

A onda?

»Je« — odgovori stari vuznik. — »Onda sam svoj čin iskreno žalil i dan i noć oplakival te sam si za stalno preduzel opet pošten čoviek postati. Kad pak sam u domovinu prispel, su me odmah, kakti stekloga psa iz sela izturali, pak sam onda kakti bez pameti po šumi okolo bludil i gladoval, dok . . . me nije nieka dievojka sa pekovskim hlebceom kruha u rubec zamotanim srčela. Glad me je odvise mučil, pak sam zato dievojki kruh iz ruk iztrgnul te ga pojel, a taki zatim su me opet vlovili te kakti razbojnika, koj putujuće u šumi napada i orobi, na tri godine sim obsudili. To je onda tak dalje išlo, dok sam i ostarel; a znaju gospone, ja nisam nikada hotel krasti, ali živeti sem hotel, a k-tomu pak mi je on hlebec kruha bil potreben, pak sam si ga vzel, kad mi oni pravedni nisu dopustili, da si ga na pošteni način zaslužim.«

Kad sam to čul, pričelo me je moje kršćanske braće sram biti, pak nisam hotel dalje staroga vuznika izpitivati, koj je pri jednom križovatem stroju sedel i zimske štumfle plal.

U ovakovih salah delačnicah ima više kažnjencih, koji svaki svoje opredieljeno dielo dela. Svi stoje pod strogom pazkom i u nijednoj sali ih nije preveliki broj zajedno. Ovi kažnjenci, koji se ovak u hrpah drže, jesu oni, kod kojih se je već opetovano pokušalo, ali žalibože za popravak njihov je malo nade.

A sad idemo k-onim, koji stanuju svaki u svojoj celici. Tu dojdou oni, kojih je život takov bil, a i zločin su počini pod takovimi okoluštim, da se je nadati na njihovo pobolšanje.

U tih celicah se nahadja jedna postelja, koja je po danu gore dignuta i lokotom priklenjena k-zidu, jedan stolek i jedan stolec, u zid izdubeni mali omar sa dvimi policami, jedna drvena struganja za umivanje, jedan ručnik i kakova pobožna knjiga. To je celo pohižtvo rečene celice i koja je razsvietljena malim, željeznimi debelim šibami prekrizanim obločićem, kroz koj se ipak van nemore nikaj videti.

Ova podpuna samoća i tihoća je najbolje sredstvo, da zločinca pobolša, jer ona mu izmamljuje iz očih suze a iz prsib uzdah. U istinu, tko ima prilike uzneke u njihovoj žalostnoj samoći pohoditi, on se tu more naučiti voljkeše suditi i miesto da u lopova kamen hitce, plače se zunim skupa. Tu nestanuju okorieli griješnici, dakako sa malom iznimkom, već siromaški, nesretni i mehki ljudi, koji svoj zločin hiljadu krat proklinjaju te se dana, kad budu od ovud izpušteni samo zato boje, jer su vani ljudi tvrdji nego je njihova odsuda bila, kojom su sim došli.

Jedan poznati profesor prava se je jednoč izrazil, da polag današnjih zmešanah i spreptenih kaznenih zakonah, stoji svaki čoviek jednom nogom u tamnici, a moj prijatelj iz Kremsa je to učenjakovu tvrduju još svojim posebnim mnijenjem nadopunil i rekel: »Ima malo ljudih, koji nebi već tamnicu zaslužili bili, a tko bi se nad tam mojom tvrdnjom pričel mrgoditi ili neveruвано glavom kimati, on me neka jeden krat izvoli posietiti pak mi neka »sub rosa« cieli svoj život izpoviedi, a ja ću mu odmah črno na belo dati, kak dugo bi moral ovde med lopovi sedeti.«

I ovo bi moglo bilo još više razlogom, da se našu propalu braću zauzime, a

da pak moji dragi prijatelji nebudu u dvojbi, jeli ta njihova pomoć nebi bila kod većeg diela badava, jer bi takovi tobož u svoju prvu falngu natrag opali, jer tobož tolvaj ostane samo tolvaj, hoću vam brojevi pošluziti, kak sam to imal priliku u izvestju jedne takove zadruge za podupiranje otpuštenih uznicah, svojimi očmi videti, a to baš kod mog prijatelja profesora u Kremsu, koj me je i u Steinu po onoj velikoj kući sa puno oblokah rešetkami vodil i sve pokazival, te koj je zajedno i zadrugar rečene zadruge.

Dakle doljno Austrijańska zadruga za podpomaganje otpuštenih uznicah — to je prva ustrojena takova zadruga — je godine 1892. tri sto dvadeset i šest takovih kažnjencih podupirala, te joj je za rukom pošlo, za devetdeset i četiri od njih dela najti.

Zadruga je na koncu godine pri majstorih, gde su ovi kažnjenci bili u poslu, se za njihovo vladanje opitala, pak se je izpostavilo, da su se samo dvojica ove zadruge podpore nevriednimi izkazala.

Iz toga onda se jasno vidi, da je strah pred otpuštenimi uzniki neosnovan, dapače da je zločin na čoviečanstvu, ako im se zaproseni posel uzkrati, kaj se je do danas žalibože i onde činilo, gde bi delavci bili potrebni.

Stanovnici one velike kuće mnogimi oblaki sa rešetkami doduše nisu angeli, ali još manje su svi popreko lopovi, pak zato idemo sad iz te kuće, po kojoj sam vas dragi moji čitatelji vodil, suzami pomilovanja u očih opet van, tim preduzetjem, da ćemo sudbinu tih nesretnikah svaki po mogućnosti podupirati te iste kakti popravljene čoviečanstvu opet predati.

Mi ćemo tim izpuniti jednu socialnu dužnost; jer tko požalujućega se griješnika od opetovanog pada u zločin obrani, taj čini zločine redje te tako koristi svojoj domovini, celoj državi i celomu čoviečanstvu.

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA?

Goreća šuma.

Poleg Nagyváradu va Biharvarmegyiji se ove dane vužgala jedna šuma, koja spada med posed nagyváradskog káptola. Ognja bi moći bilo jako lahko pogasiti. Dali su to naznanje susednoj občini, ali samo birovo pak na pomoć pripraljeni jeden-dva su došli, drugi ljudi nisu štelu na pomoć iti, veleć — od nas lahko makar i čela šuma pogori. Kak, tak su ipak pogasili ognja, ali za kraćko vreme je pak s plammom vudril vun. Onda su ga žandari, kojim je onud vodil put, pogasili. Kvar je više stotinah forinti. Borneš to nije lépo bilo od stanovnikov, da su tak na lehkoma si zeli tudju nesreću. Svim skupa nam je dužnost jeden drugomu na pomoć biti vu nesreći.

I je to nekaj.

Nezdavnja je Rosenberg Gyula s Nagy-léta zvane občine zatužil svojega domobranca Klein Adolfa. Iz tužbe vidimo, da borneš nije najlépsi dogodjaj bil med njimi. Rosenbergova tužba je to, da o. m. 5-oga ravno je svoju molitvu zvršaval u svoji crkvi, kad najedenpuť stupi k njemu Klein i napokal ga. Buhanje su drugi, koji su v onim vremenu v crkvi bili, odmah zabranili.

Umornik.

Iz Sopronvarmegije nam pišeju, da v Lozsa zvanj občini je Gergacz János več zdavnja v nepriateljstvu bil s Khiem Béla stolarom. Ove dane je zapazil stolara, kad je večer dimo išel, pak ga s nožom dvaput v srce v pičil. Siromak stolar je odmah vumrl. Gergacza, koj je posle umorstva odmah v krému išel se zabavljat, su vlovili i prek dali sudu.

Zežgal se je.

V Nagybárodú ima Mandel Albert svoju fabriku za žganicu. Ove dane se nesreča dogodila vu ovoj fabriki. Kad bi vreloga tropa na dvor v jednu grabu pustili, je došel jeden težak iz fabrike, pak je vu to grabu opal tak, da se spekel. Okolo jame nije nikakve gatre bilo, a dunst pak je velik bil, poleg toga težak nije v pamet zel jamu. Fabrikanta su sada prijavili zaradi pogreške nebrizljivosti.

Šala vojnika.

V Komaromu se dogodila, da jeden 15 let star dečak je pohodil svoju staru mater, pri kojoj je ravno bil jeden Frenz Károly zvani vojnik. Vojnik je svoju nabitu pušku iz šale na dečka obrnul. Puška se spružila, i dete se mrtvo zrušilo. Vezda je vojnički sud podigel iztragu proti vojniku.

Vuhu mu je odnesel dinamit.

Nagy János mladić iz Dömös zvane občine se gostil. Jako dobra volja mu je postala, pak si je dobro volju tak hotel izpuniti, da je počel dinamit-patrone strelati. Dva su se srečno sprožili, ali tretji se jako na nevugodnim mestu zadel, odnesel muje vuha. Dobra volja mu je odmah prešla, i za tim ga je jošte i ta čast dostigla, da s jednim vuhom su ga zatvorili.

Zločesta deca.

Vu Fiumi, kak nam odonud pišeju, je ove dane tamošnji sudbeni stol odsudil dva dvanajst let stare dečake. Obtuženi su po noći ođišli na grobje, tam su iz lepših grobov s gletvum spobrali metalne slove i za tem pak sprođali. Petput su mogli tak k penezom dojtí, dok su je vlovili. Sudbeni stol je jednoga na pet, a drugoga na četiri mesece rešta obsudil.

Dušno spoznanje.

Mezei József reštant v Komaromu se je sam skončal, ar mu dušno spoznanje nije dalo mira. Gjura zvani brat bi mu vezda moral dojtí na vizitu. Na dugoma su ga kurrenterali, ali vezda su znašli, da več osem let bez traga ga zniknul. Pod dugom iztragom je jeden varmegjinski sudec znašel, da ovaj reštant je bil on, koj je svojega brata vmoril. Na iztrogu su šteli reštanta dopeljati k sudu. Ali gréh i tužba mu se tak legla na srce, da je najbolje smrt si iskal. V jednim nepazlivim hipu se na dvoru kraljevskoga suda v zdenec metnul, de gsi je i smrt našel.

Još i kokoš skopa.

Još pred četirinajstemi letmi se dogodilo, da su tri vitezni dečki iz Okanj zvane občine ođišli v susednu občinu tikve krast. Ali je nje vlovil polar, pak jih je hotel kaštigovati. Dečkėci su se suprotstavili, pak da njim pogreška nebi se zeznala, polara, koj je svoju dužnost zvršil, su zatukli. Posle umorstva su onda mirno ođišli dimo, niti njih je greh, pak menje dušno spoznanje

bantuvalo. Iztraga je v onim vremenu jako iskala grešnike, ali nije mogla nikaj zaujti. Mladi ubojnici su se vu tem vremenu i oženili i obitelj si vtelnjili, pak tak su živeli kak riba vu vodi. Ali vezda se jeden zmed sinov posvadil svojim otcom. Svadja je na tak dalko došla, da se sin zagrozil svomu otcu, da ga zatuče. Siromak starec se preplašil, da svoga života pogubi, pak je prijavil svojega sina zaradi umorstva koje je pred četirinajstimi ljeti vćinil. Žandari su več sve tri umornike zlovili, koji sada v reštu čekaju kaštigu za svoj gréh.

Sin millionera.

Vanderbilt se zove jeden americkanski millioner, komu v obitelji jedno za drugim dohadjaju svakojačke pomėšanosti. Pred jednom letom si je zatajil svoga najstarešega sina, jer jednu siromašku ali vrlu, marljivu i dobruđušnu devojku ženil. Mladić bi moral od otca 125 million forintov herbatí, ali on je više cėnil svoju ljubav, kak ov veliki imetek, pak je veren ostal svojoj ženi. Penez nije imel, pak zato je pri jedni željeznički družtvi v službu stupil. Ovdí je či duže na vekše išel i vezda je več s službom svojom na tak dalko došel, da iz plače svoje bez brige more živeti svojom ženom. Vezda si je otec, Vanderbilt domislil nekaj, dopalo se mu je muzko oponašanje svojega sina, pak se pomiril s njim. Dakle najbolje je shodil mladi Vanderbilt, jer si ženu i milione more zadržati.

Pokradu.

Prošli petek v noći je nevugodnoga gosta imel štacun Herczer Morica trgovca vu Legradu. Do vezda još nepoznatí tolvaj je jako dobro poznal stana i štacuna, jer je v štacun zašel prez toga, da bi vrata, obloka, ali stėnu bantual, ipak je mogel dobro poznati navadu obitelji štacunara, da je svoje tolvajstvo tak mirno i sigurno mogel vćiniti. Čez nahizje je zašel v štacun. Robu nije bantual, samo peneze je iskal. Našel je v kišti 1 frt 50 krajcarov. Nije veruval, da bi vu štacunu samo tuliko penez bilo, pak je počel iskati i vu tem toga je doli hitil jednu plehnatu škatulju, v kojoj je kava bila. Platne, cigare i t. d. nikaj nefali. Kad do više penez ni mogel dojtí, se mirno opravil tak, kak je došel. Vu ćelim ovim dogodjaju najćudnoviteše je, da štacunar, mati i sestre njegve nikaj ni su znali od toga, tija do jutra.

Sud umornika kraljice.

Novembra 10-ga je sudil genfski sudbeni stol onoga nećemurnoga zloćinca, koj je ravno pred dvemi meseci, tojest 10-oga septembra vmoril Jalžabetu kraljicu. Svaki, koj je pri sudu bil kak poslušnik, se s odurnostjijm moral odkrėnuti od toga nevtopenca. Četerdeset i devet svedokov je bilo proti njemu. Strašnoga svojega ćina nikaj nije tajil, a v ćelim svojim oponašanju niti najmenjšega znaka nije dal, da bi se žaluval, ili bojal se. Med svedoki i bil je njegov gazda, pri kojim je Lucheni (Lucheni) jedno leto, kak zidarski pomoćnik de laf. Državni glavni fiskal je lėpi govor držal. Državni glavni fiskal je do smrti težkoga rešta prosil. Fiskal pak, koj je umornika branil, se trsil najti zabranjuće okolnosti i 20 let rešta je prosil. Večer pol sedem vur je bilo, kad je predsednik zaključil govore i zapital Luchenia: jeli hoće kaj reći? Lucheni

mu odgovori, da »ne!« Na to predsednik tri pitanje dal sudbenimi prisežniki, koji s pod prisegom morali poleg svojeg dušno spoznanje odgovora dati. Prisežniki su v drugu hižu ođišli na dogovor. Dvadeset minut je prošlo, kad su dokončali svojega dogovora i za grešnika pripoznali Luchenia. Na to je državni glavni fiskal opet prošil do smrti težkoga rešta. Četiri minut je prošlo, doklam su sudci v drugoj hiži ođlucili suda. Poleg toga je Lucheni do smrti težkoga rešta zadobil. Nato su obtuženika odepeljali. Dakle do smrti rešta su obsudili umornika, jer po Švajcu nije poznat smrtni sud Vekšna kaštiga je to za njega, kak smrt.

Kuražna žena.

Dalko od nas, ali ipak na našoj zemlji v Bogyiszló zvani občini se dogodilo sledeće: Muž je rad polukaval vu vinsku kupicu, a žena pak ga ne rada vidla napitoga. On je svikak štel dokazati, da je trezen, ali žena si je samo ne dala dopovedati to. Na jedenktrat si je domislila nekaj. Poćela je plašiti svoga muža i obećala mu, da nekaj napravi ž njim ako nebude popustil pijansćinu. Ali muž je puno bolje bil zaljubljen vu vinsku ćasu, kak bi on najednput se mogel razdružiti od krćme, pak zato i nadalje moćil svoga guta s dobrom pivnićkom rosom. V nedelju je opet napit došel dimo. Žena ga je več čekala doma. Ruke i noge mu je zvezala, pak onda vuhu ođsekla a noge mu zaskkala. S tim je ođišla z doma tak, da niti den denes su ju ne našli. Muža su v špital odnesli. Muži ne pijanćuvajte! Kuražne su žene! . . .

Nekaj za kratek ćas.

Iz škole.

Ućitelj: Zato smo došli v školu, da budemo se lėpo vućili: Boga moliti, pisati, ćitati, računati i magjarski govoriti.

No! Štefo! Poveć mi lėpo, kaj sam rekel?

Štefo — — —

Ućitelj: No Štefo! Zakaj si došel v školu?

Štefo: (malo srdito) Je . . . Japa su me tirali.

—

Ućitelj: Koliko je 1 pak 2? Miška!

Mišek: Prosim lėpo gospon navućitelj, ja neznam, (na drugoga dečka je kazal) morti ov zna?

—

Ućitelj: Koji to znaju: koliko ostane, ako od 10, zemem vkraj 7; naj držiju ruke gori?

(I Joža je držal prste gori). No! Poveć mi Joža!

Joža: (Mu je bilo jako sila.) Prosim lėpo — — — vun!

—

Navućitelj starešam decam pripovėda, da se zemlja vrti. I početniki paziju na reći navućiteljeve, pak se ćudiju nad tem. Navućitelj reće malomu Štefeku: Ćuješ Štefek! Zemlja se vrti.

Štefek (smejuć): Je! Kajpak! Oni se samo šaliju! Ako bi to istina bilo, onda bi od našega zdenca voda vun ćurela.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frtlól	frtig
Buza	Pšenica	1 00	—
Zab	Zob	5 80	—
Rozs	Hrz	7 00	— 7 50
Kukoricza uj	Kuruza nova	5 00	—
» » ó	» stara	—	—
Árpa	Ječmen	6 00	—
Fehér bab uj	Grah beli	3 75	—
Sárga » »	» žuti	6 25	—
Vegyes » »	» zméšan	5 75	—
Lenmag	Len	8 00	—
Bükköny	Grahorka	5 75	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyem 45 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstáber és vámtmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárjai (cs. és kir. udvari szállítók) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

KÉRGEZZÜK MEG A HÁZIORVOST!

Krondorfi
alkálikus természetes savanyuvíz

MINT NYÁLKA OLDÓ SZER

ugy magában mint meleg tejjel vegyítve **KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL.**

TÜDŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógy sikerrel ajánlatik **NEHÉZEN EMÉSZTŐ, GYOMORHURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA VAN**

Kapható:

T O D O R R. czégnél.

625 6—10

Kérje
a **Continental**
Bodega Company.
világhírű spangol és portuják borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharaként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
esakis: IV. Kossuth-Lajos és V. J. utca sarkán, a Genby-Casínóval szemben.

670 3—20

852/1898. v. h. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi hogy a perlaki kir. járásbíróóság 1898. évi V. 449/1. és 473/1. számú végzése következtében dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Kernyák Mátyás és társai novákoveczy lakosok javára Ovesár Bálint u. o. lakos ellen 66 frt és 13 frt 50 kr. s jár. erejéig 1898. évi október hó 26-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 308 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: 1 hordó bor, 1 kukoriczások, szobabutor, 1 pajta, széna, szalma, 1 sertvésöl, 1 tehén, 1 szekér és kukoricza nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróóság 98. V. 449/2 sz. végzése folytán 66 frt és 13 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 66 frt után 1898. évi augusztus hó 16. napjától járó 6% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 40 frt 75 krtm bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Pálinoveczen leendő eszközzésére

1898. évi nov. hó 30. napjának d. u. 2 1/2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg-hoz az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felül foglalták az azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 110 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1898. nov. hó 16-án.

Sós Frigyes

kir. bír. végrehajtó.

678 1—1

Egy 13—14. éves fiu
ki a magyar és horvát nyelvben jártas
mészáros és vendéglős inasnak
azonnal felvétetik

Adelmann Ferencznél
STRIDÓN.

677 1—2

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentáll az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csuszniál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakorabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szor, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árban madtamen minden gyógyszerárban kszleiben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapestben.** Bevisárlás alkalmával iger óvatossá legyünk, mert több ki-sebértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vécjéig és Richter orvagyógyos nélkül mint nem va-lódit utartsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., esász és kir. udvari szállítók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

674 3—10

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
O császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbestalppal belölt cipőkkel. O Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges cipőknél. Kül-dök egy pár vadász-czipót, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalppalbéssel, ugyanannál a czipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-czipók ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szal-oncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigaz-gatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!
Az asbestbetéti cipők kintőneknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok: messzint minden láb fáj-som, ugy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni
Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.
Tisztelő híve
Wekerle Sándor.

Nincs többé lábfájás!

Övünk lábainkat hideg-től, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyukszem, sem izadós láb, sem borkeményedés, sem láhdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestalppalbéssel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 50 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbestalppelés kintőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállítottak.

Szétküldés csakis utánvétell, vagy a pénz elő-leges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árengedmény.

Általános Asbestáru-gyár betéti lársaság,
Budapest VI. Sziv-utca 18.

624 5—22

Végzés.

A muraközi takarékpénztárnak Lichtenstein testvérek bpesti cégnek a Csáktornya-vidéki takarékpénztárhoz való csatlakozása kimondatik és kibocsátatik a következő együttes

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csáktornya-vidéki takarékpénztárnak, a muraközi takarékpénztárnak és Lichtenstein testvérek budapesti cégnek Tersztenyák György és neje Hlapesics Katalin vulláriai lakosok elleni végrehajtási ügyében 85 frt tőke, ennek 1898. évi január hó 10. napjától járó kamatai, 3 frt 73 kr. óvási, 1/3% kamattal, 40 kr. eddigi, 10 frt árverésért, 140 frt és 264 frt 29 kr. járulékaik kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság területén) fekvő a vulláriai 53. sztkjvben 343 hrsz. a foglalt 10. népsorsz. ház s a hozzátartozó erdő és legelő illetmény a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben a C. i. 2. alatt özv. Hlapesics Istvánné szül. Gál Mária javára bekebelezett szolgálmi jog fenntartásával 310 frt; a 101. sztkjvben 231/c hrsz. a foglalt ingatlan 90 frt; 240/b. hrsz. a foglalt ingatlan 27 frt; 220/32/b. hrsz. a foglalt ingatlan 95 frt kikiáltási árban valamennyi a. C. 1. alatt Hlapesics Istvánné javára bekebelezett szolgálmi jog fenntartásával az

1898. évi december hó 14. napján d. e. 10 órakor

Vullaria községhezánál megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételárat 3 egyenlő részletben felfizetni köteles és végre hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alóírt tkvi hatóságnál és Vullaria község előljárásgánál megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett tkjvekben feljegyzendő. 679

Kelt Perlakon, 1898. szept. 13-án.

Végzés.

Reichenfeld Jenni, Fanni Máriának, Hlatkó Jánosnak a m. kir. kincstárhoz való csatlakozása kimondatik s kibocsátatik a következő együttes

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstárnak Reichenfeld Jenni, Fanni Mária budapesti és Hlatkó János nagy-kanizsai lakosnak Loncsarics Lipót és kk. Loncsarics Jenő képviselőtében özv. Loncsarics Lipótné perlaki lakos elleni végrehajtási ügyében 130 frt 46 kr. tőke ennek 1895. aug. 26-tól járó 6% kamatai, 86 frt illeték ennek 1891. decz. 15-től járó 6% kamatai, 11 frt 35 kr. eddigi, 9 frt 60 kr. árverés kérvényi költség 1 frt 65 kr., eszményi bélyeg ugy 410 frt 119 frt tőkék és járulékaik kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) területén fekvő a szentmáriai 1530. sztkjvben 3589, 1694, 982, 1711,

1921, 2245, 4670, 4780, 2740. hrsz. a foglalt ingatlanak 252 frt; 846. sztkjvben 3640. hrsz. a foglalt ingatlan 179 frt; 1317. sztkjvben 3641. hrsz. a foglalt ingatlan 163 frt; 1808. sztkjvben 1700. hrsz. a foglalt ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 58 frt kikiáltási árban

1898. évi december hó 17. napján d. e. 10 órakor

Szent-Mária községhezánál, továbbá az al-mihályovezi 1204. sztkjvben 401. hrsz. a foglalt ingatlan 111 frt; a 402. hrsz. ingatlan 111 frt; a 403. hrsz. ingatlan 111 frt; 404. hrsz. ingatlan 111 frt; a 498. sztkjv-

ben 432. hrsz. a foglalt ingatlanból kk. Loncsarics Jenő illető felerész 173 frt kikiáltási árban

1898. évi december hó 17. napján d. u. 3 órakor

Alsó-Mihályovecz községhezánál megtartandó árverésen eladatni fog. Hlatkó János érdekében csak az alsó-mihályovezi 846. sztkjvben foglalt ingatlan bocsátatik árverés alá

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10% bánatpénz fejében letenni kötelesek

Perlak, 1898. évi szept. 14-én. 680

MINDEN SORSJEGY MIND 6 HUZÁSRA JÁTSZIK

6 HUZÁS HUZÁS GYORSJÁTÉKA

100.000 KORONA ERT.

5 a 20.000 KORONA STB STB.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

ANYREMENTÁRYAKAT KIVÁNTA 20 LEVONÁSSAL KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA ROLJA A VALLALAT 0% (0/0)

Huzás már 1898. január hó 4-én.
Sorsjegyeket ajánl:
Muraközi tak.-pénzt. r.-t.
Csáktornyai tak.-pénzt.
„Muraköz” kiadóhivatala.

6-1-099

Ünnepi és alkalmi ajándéktárgyak

Pollák Bernát

óras és ékszerész Csáktornyán.

Főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt svájcezi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban olcsó áráért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák. Felt. huznó z. ár. raktárán.